

ĒRĢĻU APVIENĪBAS ZINAS

Ērgļu apvienības pārvaldes informatīvais izdevums Nr. 10 (189) 2022. gada oktobris

Tūrisma salidojums Nr. 5

Ērgļu Stacija turpina savu pēcnāves dzīvi. Kā būsiet pamanījuši, tajā vairs nepienāk vilcieni, netiek sagaidītas kravas, bet cilvēki joprojām brauc un dzīve turpinās nedaudz savādākos veidos.

Viens no tiem ir tūrisms. Pirms pieciem gadiem ar mērķi satikties āra aktivitāšu organizētājiem un baudītājiem iniciējām Latvijā pirmo tūrisma salidojumu. Šogad salidojuma mērķis bija iepazīstināt interesentus ar Vidzemes augstienes tūrisma piedāvājuma veidojamo tīklu, kuru nosaucām "Vidzemēs". To veidojam tā, lai ikviens var viegli un pa tiešo atrast sev interesējošos tūrisma galamērķus vienuviet.

Stacijai piestāv daudz cilvēku, pasākumu troksnis, lekcijas, neticamas tikšanās un notikumi. Arī šogad pirmajā dienas daļā piedāvājam desmit pārgājienus ar gidēm – gan kājām, gan ar laivām. Vienā no maršrutiem pāri Ogrei cēlāmiešiem ar vienu SUP dēli.

Pasākums bija draudzīgs ģimenēm. Ērgļos viesojās arī slavenie "Skrīveru saldējums" pārstāvji.

Salidojuma aktīvajā daļā bija iespēja kāpt klinšu sienā, kopā ar "Pretspēks" lauzties cauri vietējiem džungļiem, ar pulti rokās un ķiveri galvā vilkt pa pakaltušu pļavu ar elektrisko skrituļdēli tā, ka zāle put.

Varēja arī vienkārši pasēdēt pie ugunsкура, paglaudīt aitu, kuru sev līdzī atveda āra dzīves bērnudārzs "Knābis". Turpat, rūpīgi klapējot, tapa ar augu nospiedumiem veidots galdauts. Foto izstāde šogad bija veltīta tēmai "Zudusī Latvija".

Nu un sarunas – galvenie Tūrisma varoņi bija Kristaps (Edgara dēls) Liepiņš un viņa Kristīne. Nupat atgriezies no grūtas kalnu ekspedīcijas, viņi sniedza autogrāfus pirmajā latviešu alpīnisma grāmatā par Pamiru, kuru sarakstījis Kristaps. Tā ir pārsteidzoša un ar labām bildēm ilustrēta.

Sarunas risinājās gan par tūrisma maršrutu veidošanu (par to stāstīja Valdis Vītoliņš no "Post Nos"), gan pētījām Latvijā šūto jaunās paaudzes guļammaisu, ko mums rādīja Sigita Batraga.

Matījs Babris garā, bet straujā stāstījumā iedvesmoja un deva padomus ceļojumiem pa Islandi ar auto neaizsniedzamajām vietām un Gotlandi.

Noslēgumā Kārlis Rudra muzicēja meditātīvās noskaņās, bet "Movement Spontaneous" posās ceļā nakts braucienam pa Ogrī ar plostu augšpus Ērgļiem. Tas esot lieliski izdevies, pateicoties koku sanesumam, kuru nācās pārvarēt.

Tūrisma gads turpinās, un mēs gūstam aizvien jaunas ierosmes un idejas.

Paldies Ērgļu brīvprātīgajiem, kuru krekliņus rotā apgalvojums – "Tūrisms atver visas čakras".

Māris Olte

Briežkalns Ērgļos

No jauna atdzimušais Briežkalns atklāj savu pirmo aktīvo vasaras sezonu ar pilnīgi jaunu pasākumu, kas norisinājās augustā, ar nosaukumu "Auto Traks Summer Edition 2022".

Šāds pasākums notika pirmo reizi vasarā. Pasākuma scenārijs bija līdzīgs jau ierastajam un visiem zināmajam – kalnā braukšanas sacensībām Gaiziņā. Bet, protams, vasaras "Auto Traks" ir ar savu jaunu odziņu – saule, kalns, upe un puteklī.

"Auto Traks Summer Edition" notiks arī nākamgad un tā būs jau kā ikgadēja tradīcija. Bet ar katru gadu šo pasākumu veidosim jaudīgāku, skaļāku un aizraujošāku.

Bet tas vēl nav viss!

Briežkalnam – jaunums, bet Ērgļiem – noteikti nē! Ikgadējais un lielākais bezceļu pasākums, ko rīko 4x4 centrs "Ērgļu izaicinājums", šogad starts, finišs un dubļu aplis norisinājās tieši Briežkalnā. Tas pulcēja vairāk nekā 100 dalībniekus sešās dažādās dalībnieku grupās.

Tuvākajā laikā vairāk pievērsīsimies vasaras pasākumu organizēšanai un šobrīd neplānojam atklāt ziemas sezonu.

Ir prieks par aizvadīto pirmo un aktīvo vasaras sezonu.

Stradiņu ģimene ir apņēmības pilna turpināt vēl skaļāk, aktīvāk un jaudīgāk attīstīt šo fantastisko Briežkalna teritoriju.

Dagnija un Andris Stradiņi

Mārtiņa Dirvēna foto

"Saulstariņi" iesoļo rudenī...

Mazie "Saulstariņi" veiksmīgi ir uzsākuši apmeklēt pirmsskolas izglītības iestādi "Pienenīte" un jau paveikuši pirmos lielos darbus. Kad vēsais rudens sāka krāsot kļavu lapas, mazie "Saulstariņi" novāca dārzeņu ražu no sakņu dārza. Tur bija izauguši kartupeļi, burkāni, sīpoli, pupas, zirņi... Šo to gribējās pagaršot uzreiz 😊. Lielāko prieku sagādāja burkāni. Visu salikuši ratos, devāmies uz grupiņu, lai varētu priecāties un nogaršot garšīgos burkānus.

Evita un Maija, "Saulstariņu" skolotājas

Evitas Lielupes foto

SIA „ŪDAS” oktobris. Epilogs

Pēc pieņemtā reorganizācijas līguma SIA „ŪDAS” izbeidz savu darbību šā gada 31. oktobrī. Darbinieki tiek atlaisti un visu apkalpošanu pārņem SIA „Madonas ūdens”. Uz vietas paliek viens

apkalpojošais darbinieks, kurš veiks dežuranta funkciju. Ūdensvada uzturēšana, kanalizācija, apsaimniekošana pāriet Madonas uzņēmumu atbildībā. Tātad, ja būs radies problēma ar kanalizāciju, būs jāzvana “Madonas ūdens” darbiniekiem un tā jāpiesaka. Asenizācijas „mucas” vairs Ērgļos nebūs. Vai tas labi vai slikti? To laiks rādīs. Kaut gan, ja nepieciešams vērtējums, es to vērtētu, kā drīzāk slikti. Bet ir faktori, kurus ietekmēt nevar. Novada reforma dara savu, un lēmēji ir cita tauta.

„ŪDAS” ir dibināts 2003. gadā. Pirms tam bija komunālais uzņēmums, kas rūpējās par ūdens piegādi un kanalizācijas attīrīšanu no 1991. gada. Sanāk 31 gads. Normāls vecums cilvēkam un arī uzņēmumam.

2010. gadā tika īstenots Eiropas atbalstītais projekts par jaunas atdzelžošanas stacijas un attīrīšanas iekārtu izbūvi. „ŪDAS” un Ērgļu iedzīvotāji iesoļoja jaunā ērā, jo tika jūtami uzlabota ūdens kvalitāte un notekūdeņu attīrīšana. Man bija tā iespēja sākt darbību šajā uzņēmumā 2017. gadā. Es teiktu, ka tā bija fantastiska saskare ar profesionāliem darbiniekiem, kuri zina savu darbu un nekavējoties palīdzēja iedzīvotājiem, ja kaut kas nebija tā, kā vajag. Izdevās pārliecināt ērgļniešus, ka mēs esam labi un vēlamies, lai arī viņiem piegādātais ūdens ir kvalitatīvs. Neiztrūka arī problēmu, bet tās tomēr tika atrisinātas. Piemēram, ūdens kvalitāte. Ir bijis daudz ūdensvadu bojājumu – caurmērā 18 reizes gadā, bet tie samazinās gadu no gada, jo tiek salaboti tā sauktie slēptie plūsmi, kuri sevi parāda tikai pēc kāda laika.

Bet nu tā ir vēsture, un tagad ieiesim jaunā pasaulē. Novembrī tiks nosūti iedzīvotājiem rēķini par ūdens un kanalizācijas patēriņu ar piebildi, ka tie jāmaksā SIA „Madonas ūdens” kontā, norādot to. Lūdzu, esam uzmanīgi un nesajaucam neko! Ja laika gaitā ir veikta pārmaxa par patērēto ūdeni, tad madonieši sola to ņemt vērā. Tāpēc būtu arī turpmāk jānosauca parēzi skaitītāja rādījumi, nevis jāsaka, lai raksta katru mēnesi trīs kubikmetrus patērētā ūdens. Tādējādi rodas pārmaxa, jo patiesībā tērējam mazāk.

Es, nezin kāpēc, neesmu novadu reformas atbalstītājs, jo pirmo reizi Ērgļu pastāvēšanas laikā nav nekas izdarīts paliekošs pagastā. Visu laiku skan no novada puses – nav naudas, ir jātaupa. Ērgļu novada laikā katru gadu tika noasfaltēta kāda iela vai izdarīts kāds cits labiekārtošanas darbs. Tagad atduramies pret sākotnējiem solījumiem, cik būs labi, bet realitātē ir taupība un nekas vairāk. Mans bijušais darbu vadītājs “Lattelecom” laikā teica: „Tu visu laiku stāsti, cik tā meitene ir skaista. Bet atved vienreiz un parādi, vai tas tā tiešām ir.” Pagaidām es meiteni neredzu.

Tagad nedaudz pārdomu.

Pārlopoju Paula Koelju grāmatu „Alķīmiķis”. Uzšķīrās nodaļa, kur Alķīmiķis sarunājas ar aitu ganu tuksnesī. „Viņi paēda klusēdami. Alķīmiķis atvēra pudeli un ielēja aitu gana kausā sarkanu šķidrumu. Tas bija visgardākais vīns, kādu viņš jebkad bija baudījis. „Vai tad vīns šeit nav aizliegts?” aitu gans gribēja zināt. „Ne jau tas, kas ienāk pa cilvēka muti ir ļaunums, bet tas, kas iznāk pa to laukā,” Alķīmiķis atrauca”.

Viedi vārdi. Mēs bieži grēkojam, runādami viens ar otru. Ir vērts padomāt.

Alķīmiķis turpināja: „Rīt pārdod kamieli un nopērc zirgu. Kamieli ir nodevīgi, viņi nočāpo tūkstošiem soļu un nekad neizskatās noguruši. Tad pēkšņi sagumst uz ceļiem un izlaiž garu. Taču zirgi nogurst pamazām. Tu vienmēr zini, cik daudz vari no tiem prasīt un kad tie taisās uz miršanu.”

Es gribētu aiziet uz tirgu un nopirkt zirgu, bet izveidotās reformas rezultātā tas nav iespējams. Bet varbūt viss pamainīsies un iespējas radīsies. Jebkurā gadījumā „ŪDAS” darbinieki ir centušies sniegt cilvēkiem to labāko un pēc labākās sirdsapziņas. Tas ir kā labas grāmatas epilogs. Ja kaut kas iedzīvotājiem no mūsu darbības ir palicis atmiņā, tad nav vērtīgi dzīvot un strādāt. Ūdens jau neapstāsies.

Juris Šaudiņš,
SIA „ŪDAS” valdes loceklis

Septembris „Brakos”

Septembris ir laiks, kad „Brakos” sāk krāsoties koku lapas, ienākas āboli un saule vairāk paslēpjas aiz mākoņiem. Lai arī dienas paliek dzestrākas, apmeklētāji tāpat brauc aplūkot muzeju un notiek arī dažādi pasākumi.

10. septembrī gaidījām ciemos Valmieras Viestura vidusskolas 12. klases skolēnus, lai noskatītos brīvdabas izrādi – R. Blaumanis „Trīnes grēki”. Jaunieši šo lugu iestudēja jau 11. klasē režisoru – Roberta Segliņa un Ineses Ramutes – vadībā. Izrādi bija noskatījušies skolas kolektīvs, kā arī vecāki, un tad piedzīvojumu pilnais brauciens uz „Brakiem”, lai spēlētu brīvā dabā. 10. septembris bija jauka, saulaina un nedaudz vējaina diena, skatītāji lēnām nāca un priecājās par muzeju, par iespēju pirms izrādes pabaudīt Kristīnes Liģeres kafejnīcas labumus – karstu kafiju un gardum gardās kūkas.

Kad sākās izrāde, aktieri mūs iepazīstināja ar dzīvi „Mazbēzros”, kur ir stingra saimniece, kas vis neļaus dēlam precēties ar šādu tādu meiteni. Viņa ir iecerējusi bagāto Rembēnieti, taču Juris ilgojas pēc „Lielbēzu” Emīlijas. Notikumi risinās raibu raibie, un pa vidu tiem lielā plāpa Trīne, kurai tik ļoti gribas precēties, bet neviens negadās vai arī viņai atsaka. Luga beidzas laimīgi – Juris precēsies ar Emīliju, jo, izrādās, viņa ir krietna un kārtīga meita, bet Trīnei – atkal nekā, ja nu vienīgi atraitnis ar vienu aci un astoņiem bērniem...

Paldies jauniešiem par azartisko spēli un degsmi, par prieku un jautrību, ko ienesāt „Braku” sētā, un vēlreiz pierādījāt, ka R. Blaumanis ir mūsdienīgs, ka viņa darbus ir viegli spēlēt un tie nekad nenovecos!

21. septembrī „Brakos” ieskandinājām Miķeļdienu, kad muzejā ciemojās tautas mūzikas kopa „Pulgosnieši” (vadītāja Vineta Dāve) un Kalsnavas folkloras kopa „Vesetnieki” (vadītāja Iveta Upeniece). Pasākums bija vēltīts amatiem, tāpēc skanēja dažādas dziesmas, kurās minēti senie darbi un to veikšana, gājām rotaļās, izspēlējām dažādus rituālus. Aizdedzot ugunsroku, skanēja spēka dziesmas, ugunij ziedojo medu, rudzu maizīti, graudus – viss, lai izdošanās un veiksmē. Kad labi padziedāts, jauka pasēdēšana saimes istabā, kur kurējās krāsns, dzirkstīja sarunas un skanēja atkal pa kādai dziesmai.

Rudens ir arī laiks, kad atzīmējam rakstnieka tēva Matīsa Blaumaņa (1822–1894) dzimšanas dienu. 10. oktobrī viņam aprit 200 gadi. Matīss Blaumanis nāk no Ērgļu pagasta „Spijēnu” mājām. Viņu kā čaklu zēnu uzaičināja uz Ērgļu muižu, sākumā jaunietis bija virtuves puisis un palīgstrādnieks, vēlāk teicams pavārs, kuru Ērgļu barons augstu vērtēja un ar viņu lepojās. Matīss muižā nostrādāja 30 gadus, līdz 1868. gadā kopā ar sievu Karlīni un piecgadīgo dēlu Rūdolfu pārcēlās uz „Brakiem”, kurus rentēja no barona par 256 rubļiem gadā. Apkārtojamie zināja Matīsu

Miķeļdienas pasākums „Brakos”.

Valmieras jaunieši pēc izrādes „Trīnes grēki”.

Z. Saulītes foto

kā labu pavāru, tāpēc aicināja uz godiem par galveno ēst taisītāju. Par nopelnīto naudu viņš izskoloja abus dēlus – Rūdolfu un Arvīdu – un spēja nomaksāt muižai renti, jo „Braku” zeme bija mālaina un liesa, tāpēc peļņas no tās bija maz. Matīss bija kluss, noslēgts un reliģiozs vīrs, kuru ērgļnieši parasti sauca par pavāru vai pavāriņu. Grāmatu „Blaumaņu pavāgrā-

mata” 2013. gadā Anna Kuzina vēltēja rakstnieka tēvam, sagaidot viņa 190. dzimšanas dienu. Laiks pāršķirstīt un uzzināt ko jaunu par Matīsu Blaumani, par ēdieniem R. Blaumaņa darbos un mūsu pašu ērgļniešu senajām receptēm.

Zinta Saulīte, „Braku” muzeja vadītāja

Ievadraksts

Laiks tik ātri skrien, ka pirmais mēnesis jau garām. Septembris, kā jau vienmēr, pagājis tik raibi kā rudens košās lapas. Kā sārte āboli no koku galotnēm strauji krīt, tāpat arī mūsu dienas ātri paiet skolas solā.

Skolas pasākumi jau ir sākušies. Kamēr daži tikai iepazīst skolu, citi jau priecājas, ka tas būs viņu pēdējais mācību gads. Ir iepazītas jaunās stundas, jaunie skolotāji, jaunā direktore un jau nosvinēti pirmie pasākumi. Ir jauki pavadīta Tēva diena, pagājusi raibā 10. klases iesvētību nedēļa un nosvinēta pirmā diskotēka.

Lai pasākumiem bagāts arī oktobra mēnesis.

Keita Una Daumane, 10. klases skolniece

Sarunu festivāls „LAMPA”

Šī gada 1. un 2. jūlijā Cēsu pils parkā atkal bija dzirdamas aktīvas diskusijas par visdažādākajām tēmām sarunu festivāla „LAMPA” ietvaros.

Apmeklētājiem šis pasākums pavēra iespēju gan iedziļināties jau sākotnēji noskatītās vai arī pēkšņi ieintrigējušās sarunās, gan arī vispārīgi iepazīties ar iepriekš neapziņotiem tematiem.

Es šoreiz apmeklēju diskusiju „Rietumu jēdzieni: vai tie joprojām „strādā”?”, kas norisinājās angļu valodā un kurā burtiski arī verbāli aplūkoja plaši izmantotos jēdzienus kā, piemēram, demokrātija un valstu kopējās vērtības.

Bija patīkami pavadīt laiku vidē, kur visapkārt norisinājās būtiskas un intereses pilnas sarunas, simpatizēja arī zinātkāru jauniešu un pieaugušo sabiedrība. „LAMPA” ir apmeklēšanas vērts festivāls, kurā katrs spēj ko iegūt. Un es noteikti iesaku to apmeklēt.

Katrīna, 12. klases skolniece

Basketbolistu vasara

Veiksmīgi vasaras sezonu aizvadījuši Ērgļu vidusskolas U13 un U15 vecuma grupu basketbolisti. Piedaloties divos 3X3 ielu basketbola turnīros Madonas TOP bumba 22, U15 vecuma grupas jaunieši uzvarēja abos posmos. U13 vecuma grupā komandā spēlēja divi Ērgļu vidusskolas puīši – Kārlis Dūdums un Dāvis Millers, kā arī viens Madonas puisis. 1. kārtā uzvara, bet otrajā kārtā madonietis nevarēja piedalīties, un Ērgļu komandai ātri piekrita palīdzēt Oliver's Tots Olte. Puīši izcīnīja 3. vietu.

Sākoties jaunajai sezonai, rit Latvijas Jaunatnes Basketbola līgas kārtējā sezona, kurā ērgļenieši spēlē Madonas bērnu un jaunatnes sporta skolas komandās. Jau notikušas Madonas un Gulbenes komandu sacensības, kurās uzvarēja Madonas BJS komanda. Tajā nu jau U14 vecuma grupā spēlēja arī Kārlis un Dāvis. Bet U15 grupas komanda, kurā startēja arī Jorens Vezetiu, tikai ar četrus punktu pārsvaru piekāpās Rūjienai. Bet priekšā vēl visa sezona.

Zēni ne tikai katru dienu trenējas, bet arī aicina ciemos citu skolu komandas, kā arī ērgļeniešu komanda piedalās treniņspēlēs citās skolās. Tā 27. septembrī Ērgļu vidusskolas zālē notika Pļaviņu vidusskolas 12. klases un Ērgļu vidusskolas 7., 8. 9. klases komandas savstarpējais treniņmačs.

Aicinām basketbolistus uz treniņiem, sevišķi 2007. gadā dzimušos.

Ivars Teteris, treneris

Adaptācijas diena

Čiekuru vannā. 4. klase.

Mūzikas sajūtas. 5. klase.

Kalsnavas arborētuma nodarbībā. 1. klase.

Cik gan grūti iesākt mācības pēc garās vasaras! Tāpēc katru gadu otrā mācību diena ir „iešūpošanās” darbam. Un tā 2. septembris sākās ar pavisam atšķirīgu stundu sarakstu, kur blakus ierastajām klases stundām bija – arborētums, mūzikas sajūtas, sīkmači, ugunsdrošība, lasi grāmatu, jaunieši darbībā, ģērbšanās stili, drošība un studijas.

Dienas beigās katra klase aizpildīja atziņu lapu, kurā bija visdažādākās emocijas – prieks, pārlaimība, jautrība, uztraukums, lepnums, pārsteigums, satraukums, nogurums, šaubas, tikšanās prieks, satraukums par jauno mācību gadu, arī garlaicīgums.

Un noslēgumā 11. klases novēlējums, lai mums visiem prieks nākt uz skolu.

Alīna Muša, 10. klases skolniece

6. klases mācību pārgājiens

6. septembrī 6. klase devās mācību pārgājienā uz Velēnu, kur sadarībā ar „Latvijas Valsts mežiem” tika rīkotas izzinošas nodarbības. Kopā mežā pavadījām divas stundas un piedalījāmies desmit stacijās.

Katrā pieturā bija interesanti uzdevumi, jo bija iespēja uzzināt daudz dažādu lietu par mežu. Uzzinājām, ka ir iespējams izskaitēt jaunaudzē kokus tikai ar striķa palīdzību. Ļoti interesanti bija uzzināt, kā var uztaisīt tiltu bez naglām. Un mums bija arī tā iespēja to izmēģināt. Neizpalika stacijas arī bez atraktīviem vadītājiem. Trešās stacijas vadītājs spēja mūs ieinteresēt ar savu atraktivitāti un skaļo balsi. Kopumā visas stacijas savā veidā bija interesantas un izzinošas.

Nobeigumā mums bija iespēja papusdienot un arī izbaudīt dabas veltes, jo mežā bija vēl ļoti daudz ogu, ar ko arī papildinājām savus C vitamīna krājumus organismā.

Paldies skolai un „Latvijas Valsts mežiem” par tādu iespēju!

6. klases skolēni

6. klases audzinātājas Evijas Freivaldes foto

Ērgļu vidusskolas skolēni piedalās 24. Karoga svētkos Oskara Kalpaka dzimtas mājās Ošupes pagasta "Liepsalās"

9. septembrī Oskara Kalpaka dzimtas mājās Ošupes pagasta "Liepsalās" risinājās 24. Karoga svētki. Svētkos piedalījās arī Ērgļu vidusskolas 7.-9. klases komanda – Marats Lācis, Mikus Magons, Tots Oliveris Olte, Dāvis Millers, Samanta Dardete, Jorrens Vezetiu, Rihards Gedušs, Tina Tirzmale.

Pasākuma mērķis – popularizēt Tēvzemes sargu nozīmi jaunatnes patriotiskajā audzināšanā.

Aktivitātes tika nodrošinātas sadarbībā ar Aizsardzības ministrijas Nacionālo Bruņoto spēku (NBS), Jaunsardzes centru, Latviešu virsnieku apvienības, Madonas novada pašvaldības, Ošupes pagasta pārvaldes, skolu pedagogu atbalstu.

Visas dienas garumā komandām bija jāveic dažādi uzdevumi kā, piemēram, jāatbild uz jautājumiem par Latvijas vēsturi, jāveic dažādas militārās un veiklības stafetes, jāatceras un jānodzied pēc iespējas vairāk tautas dziesmu noteiktā laikā, jāapgūst pamatelementi ierindas mācībai, jāiepazīstas ar Latviešu virsnieku apvienības īsu vēsturi un jāuzfilmē sveiciens apvienības 100 gadu pastāvēšanas jubilejā, vēl jāizdomā, jāatceras, kas ir tās lietas, kas būtu jāliek 72h krīzes situācijas somā, jāsaraksta saraksts ar zināmajām patriotiskajām dziesmām un vēl dažādi citi uzdevumi.

Ērgļu vidusskolas komandas skolēni par piedalīšanos karoga svētkos saka:

Samanta: "Mēs devāmies uz 24. Karoga svētkiem un tur ļoti labi pavadījām dienu. Veicām daudz un dažādus uzdevumus, iemācījāmies daudz jaunu lietu, dziedājām dziesmas un iepazīnāmies ar citu skolu skolēniem. Laiks tika pavadīts jautri, izziņoši un sportiski. Noteikti vēlētos apmeklēt arī 25. Karoga svētkus."

Marats: "Karoga svētkos veicām daudz un dažādus uzdevumus. Stafetes, skrējieni, šaušana ar pneimatiskajām šautenēm mērķos bija tikai maza daļa no daudzajiem 24. Karoga svētku uzdevumiem. Tur mūs mācīja būt saliedētiem un stiprākiem – visiem kā vienam."

Dāvis: "Man patika piedalīties Karoga svētkos, jo tur bija interesantas aktivitātes. Mācījāmies dziesmas, kuras iepriekš nebiju dzirdējis, mēģinājām iemācīties un atcerēties tautas dziesmas, lai pēc tam varētu ierakstīt trūkstošos vārdus tautasdziesmu rindās. Bet visvairāk man patika šaut ar pneimatisko šauteni mērķos, jo tas man patik un padodas. Man likās interesanti sadarboties ar savas komandas biedriem, jo viņi bija izpalīdzīgi."

Pēc visu uzdevumu veikšanas sekoja apbalvošana. Ērgļu vidusskolas komanda vietu uz pjedestāla sacensībās neieņēma. Taču tika gūta jauna pieredze, notika komandas saliedēšanās, iepazīti jauni draugi, labi pavadīts laiks skaistā, saulainā dienā.

24. Karoga svētku diena noslēdzās ar dalībnieku lāpu gājienu.

Vēlā vakarā priecīgi un patīkami noguruši dienas notikumu iespaidā devāmies mājup ar cerību, ka būs lieliska iespēja piedalīties nākamajos – jau 25. – Karoga svētkos Oskara Kalpaka dzimtas mājās "Liepsalās".

Ērgļu vidusskolas skolēnu komandu atbalstīja, aktīvi līdzi darbojās visas sacensību dienas garumā **Kaiva Bukovska**, Ērgļu vidusskolas direktora vietniece audzināšanas darbā **Autores foto**

Kā iesvētības redz 10. un 12. klases skolēni

Pagājušajā nedēļā mēs, 12. klases skolēni un pilnvarotie 10. klases iesvētītāji, cītīgi gatavojām un plānojam dažādus uzdevumus un pārbaudījumus jaunākajiem vidusskolēniem, lai tie oficiāli varētu tikt uzņemti vidusskolas saimē.

Ņemot vērā to, ka iesvētību tematika bija „No alas līdz pilij”, desmitie katru dienu pārģērbās un pildīja uzdevumus attiecīgi konkrētās dienas „laika periodam”. Tādējādi pa Ērgļu vidusskolu pastaigājās un tajā uzturējās alu cilvēki, patricieši no Senās Romas vai sengrieķu filozofi, viduslaiku princeses un bruņinieki, karaliskā ģimene un 1990. gadu jaunieši.

Mēs ar prieku ļāvām 10. klasei izbaudīt arī iesvētību netīro daļu, desmitos ļoti radoši samērējot visos iespējamajos veidos. Novērtējām arī iesvētāmo atsaucību un sakām lielu paldies visiem, kuri paklausīgi un brīvi pildīja visas mūsu iepilnnotās ieceres.

Būtisks bija iesvētību noslēgums un pilntiesīgo vidusskolēnu uzņemšanas svinības, kas iekļāva arī prāta asumu, ārkārtīgi cildeno zvēresta nodošanu un 10. klases sagatavoto uzdevumu, ekskluzīvi radītu 12. klasei.

Svinību noslēgumā mēs kopā ar visu skolu *laidāmies* ilgi gaidītajā skolas diskotēkā.

Karīna un Katrīna, 12. klases skolnieces

Ir pienākušas iesvētības arī mūsu skolā. Sākot ar 19. septembri, 12. klase mums, desmitajiem, sataisīja visas nedēļas plānu. Šī gada tēma bija „No alas līdz pilij”, tādēļ mums katru dienu bija jāierodas skolā katram gadsimtam raksturīgā tērplīnī, kā arī katru dienu tieši plkst.12.00 tika dots jauns uzdevums, kas visiem kopā bija jāizpilda.

Pirmdienā diemžēl nesākās labi. Tēma – „Alu cilvēki”, bet tikai četri skolēni no visas klases bija atbilstoši sagērbušies. Divpadsmitie, to uzzinot, lika sodu tiem, kas nebija sagatavojušies šī uzdevuma izpildei. Sods tāds – visas dienas garumā jāvelk miskastes maiss, kā arī vienā starpbrīdī bija jāiet soda gājieni pa skolu. Pirmdienas uzdevums bija, izmantojot galdus un krēslus no krievu valodas un matemātikas kabinetiem, kā arī atrodot paslēptos pledus, sataisīt alu cilvēku mītni.

Otrdien jau veicās labāk. Tēma bija „Senie laiki” – senā Roma, senā Grieķija. Un tikai viens no visas klases saņēma sodu. Bija jautri redzēt visus tik gaišos, baltos tērpos un sajūst klases radošumu izpaužamies šīs tēmas ietvaros. Dienas uzdevums bija „Pirmās olimpiskās spēles”, kur mums bija vienam otru jāvizina ar ķeru, jāmet disku golfa disks

un jāatbild uz jautājumiem par to laiku.

Trešdiena jau bija izdevusies vēl labāka, jo neviens no klases netika sodīts. Visi bija sagērbušies atbilstoši tās dienas tēmai – „Viduslaiku bruņinieki un galma dāmas”. Trešdienas uzdevums gan bija grūtāks. Mums bija jārikšo uz slotām kā uz zirgiem no pirmā stāvē lejā, tad ārā apkārt puķu dobēm un pēc tam atpakaļ pa trepēm uz augšu, kur bija jāglezno klases karogs.

Ceturtdienas tēma bija „Jaunie laiki (17. gs.) – karaliskā ģimene”. Dažas no meitenēm ar skolotājas Antras palīdzību dabūja tā laika kleitas. Meitenes bija garās, skaistās kleitās, bet puīši atnāca uzvalkos. Dienas uzdevums mums bija dejot divpadsmito izvēlētais dejas no „just dance” video. Ceturtdienas vakarā pulksten 18.00 mums bija divpadsmito izpildītās ceremoniālās iesvētības. Mūs apzīmēja, apsmērēja, lika vilkt zābakus, pilnus ar vecu ievārījumu, lika rāpot, šļūkt pa plēvi, kas pilna ar spalvām, sīrupiem un mums vēl nezināmām sastāvdaļām, un daudz ko citu. Beigās visi – gan mēs, gan divpadsmitie – bijām nosmērēti un kopā pasēdējām un padzērām skolā tēju. Piektdienā – noslēdzošajā dienā – bija interesantākā tēma – „90tie gadi”. Manu-

prāt, tā arī bija vieglākā tēma no visām. Ierasto ikdienas uzdevumu mums nebija, par ko puse no klases bija priecīga, tomēr otra puse nē. Vakara notika noslēguma pasākums, kur mums vajadzēja sagatavot priekšnesumu divpadsmitajai klasei, kuru beigās rādījām visai skolai. Divpadsmitie arī mums lika atbildēt uz dažiem jautājumiem par klases audzinātāju, kā arī, nometoties ceļos uz skatuves, izteikt mūsu zvērestu.

Kopumā ņemot, visa nedēļa bija jautrības pilna ar dažādiem pārsteigumiem, ko mums sagādāja skolas *bosi*. Domāju, ka gan mums, gan viņiem bija jautri piedalīties šajā pasākumā.

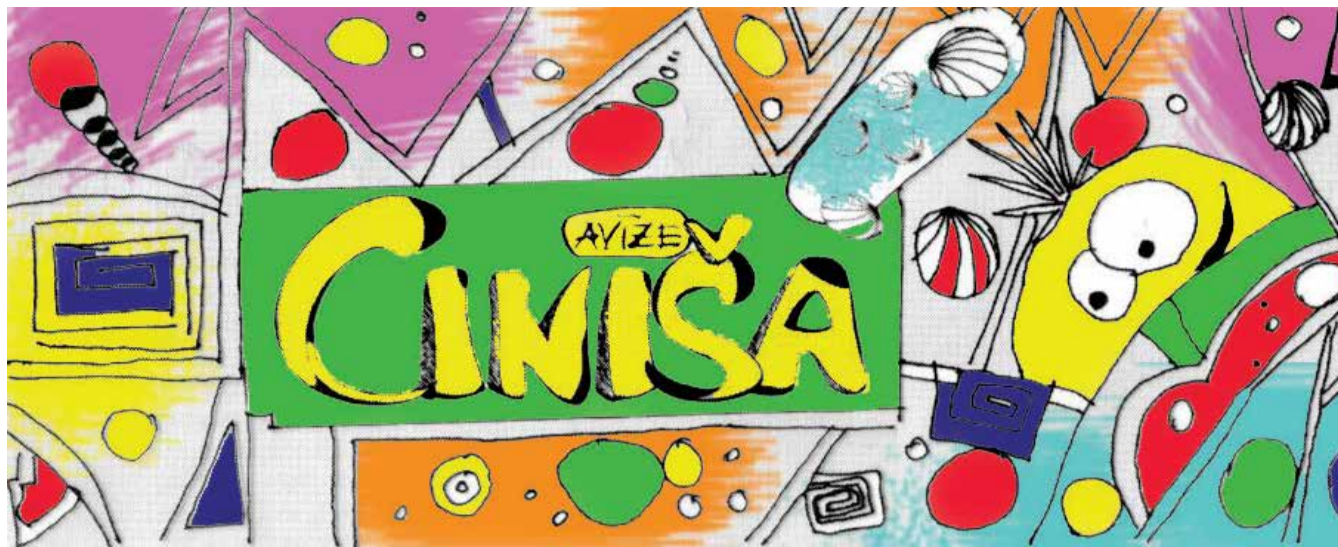
Keita, 10. klases skolniece

“Skolu Ziņas”

Redaktors: Samanta Ungure, 10. klase, Alīna Muša, 10. klase, Keita Una Daumane, 10. klase.

Izdevējs: Ērgļu apvienības pārvalde. Adrese: Rīgas iela 10, Ērgļi, Ērgļu pagasts, Madonas novads, tel. 64871299.

Iespiests: SIA “Erante”, Madonā, Saieta laukumā 2a. Metiens 1100 eksemplāri

Skolas literārā avīze

2022. gada oktobris

Veltījums tētiem un vectētiem

Ak, Opīt!

Mans mīļais Opītis
ir gudrs nudien!
Viņam ir lielas, biezās brilles,
Un patīk tam datorā sēdēt
Vai paskatīties televizoru.
Zvejot man nepatīk,
Bet Opītī gan!
Opītis man dikti gudrs,
Bet kādreiz arī viņš
Kļūdīties mēdz,
Tāpēc man drusku
tam jāpiepalīdz.
Es saku: "Ak Opīt!"
Opītis ir nedaudz slinks,
Jo viņš jau ir diezgan vecs,
Bet ja notikusi nelaime,
Tad es skaļi saucu:
„Ak, Opīt! Palīgā nu steig!”

Endijs Ceurītis,
6. klases skolnieks

Mans tētis

Saucu tēti palīgā
Laikā ārā salīgā.
Tētis ir mans stiprais plecs,
Vienmēr aktīvs un nav vecs!
Tēti vienmēr nemiers urda
Nokļūt tur, kur saule silda.
Viss ir dzīvē tīrais nieks,
Galvenais ir dzīvesprieks!

Brenda Briņķe-Balode,
9. klases skolniece

Pazudušais tētis

Tētis agri no rīta zvejo
Un tad naktī klusumā tas dejo.
Pēkšņi dzirdu nočīkst durvis,
Tētis klusi, klusi aizlavās
uz pienotavu.

Pienāk rīts un skatos apkārī,
Tēti nekur neredzu.
Paiet dienas, paiet naktis,
Tēti tikai bildēs redzu.

Piena mums jau nedēļu kā nav!
Tētis to nav atnesis.
Pēkšņi dzirdu atskan balsis,
Kaimiņienei sunis rej.

Skrienu pie loga, skatos ārā,
Ieraugu es brīnumu!
Ārā pazudušais tētis stāv,
Piena pudeli tas atnesis.

Sendijs Vīgubs,
8. klases skolnieks

***

Mans tētis ir liels
Kā istabas skapis.
Liels vēders tam spīd,
Tā tak tauku sešpaka!
Un oranžu cepuri tas
Galvā vienmēr liek.

Dikti stingrs viņš arī ir,
Bet tomēr čakli viņš
Darbus darīt prot.
Prot krāsot kantainas sienas
Un ar mašīnu braukt.
Jautrs ir, bet tā pa retam.
Brīvdienās tiekam arī
maksākerēt,
Bet tikai tad,
kad lampu nomaina.
Ak, kā gribas atpūsties jau tūlīt!

Klāvs Konovalovs,
6. klases skolnieks

Opim

Opim ļoti patīk zvejot,
Braucot mājās, klusi tas smeļot,
Viņš nemazam nemāk deļot,
Grīda paliek slapja, tēju leļot,
Opim visi sirmi mati,
Kabatā tam joprojām lati.

Linards Filipenkovs,
8. klases skolnieks

Tēti, tēti!

Kur tie gadi paskrējuši,
Mani lielu audzinot?
Labot mašīnas, taisīt ēst,
Tās ir lietas,
Ko tu proti.
Dāsns vienmēr esi,
Savu gudrību man devis,
Saku tev paldies par to.
Tēti, tēti!
Kur tie gadi paskrējuši,
Mani lielu audzinot?

Ketija Tipaine,
9. klases skolniece

***

Manam tētim ir bārda.
Tā bija ļoti gara,
Man nav ne vārda!
Viņš ir ļoti stiprs.
Viņam garšo ēdiens ņiprs.
Viņš uz darbu brauks.
Viņam līdzī būs trauks.
Brīvdienās viņš ir ļoti jauks.
Viņam patīk virvi raut.
Viņam nepatīk gaili kaut,
Bet patīk ar mašīnu ātri mautk.

Kristians Jorens Caune,
6. klases skolnieks

Tētim

Tu esi čakls kā skudriņa,
Bet tikai daudz garāks par to.
Tev acis ir pelēkas kā mākoņi.
Tev mati ir tik melni
Kā debesis naksnīgās.

Tev labi padodas medīt,
Jo zvērus tu proti pamanīt.
Ar traktoru tik čakli strādā,
Bet dažī ir akli, lai to pamanītu.
Ar tevi ceļot kopā ir jaukā,
Bet es tevi gribu saukāt
Par savu mīļo tēti.
Ar tevi laiku pavadīt
Man ļoti, ļoti patīk.

Marta Beāte Zosāre,
6. klases skolniece

Tētis

Manam tētim ir brilles,
Bet nelasa viņš dilles.
Mans tētis ir garš
Tāpat kā krievu karš.
Viņš ir strādīgs
Un arī gādīgs.
Mans tētis citreiz baras
Un kā dators uzkaras.
Patīk tam Facebook daudz
Vērot močus, kas ātri mauc.
Viņš malku zāgē
Un telefonu daudz lādē.
Viņš man lampu

pārmainīja vienreiz,
Lai pēc tam uz veikalu
ietu piecreiz.
Kopā zvejojām,
Bet nekad nemelojām.

Evelīna Zariņa,
6. klases skolniece

***

Manam tētim matu nav,
Tā kā ola galva tam.
Viņš ir garš –
Gluži tā kā žirafe.

Viņš ir čakls,
Bet dažreiz akls,
Jo manas blēņas neredz tas.
Mans tētis ir jauks
Un lutina mani
kā labākais draugs.

Mēs kopā braucām ceļojumā
Pa sauszemi vai jūriņā.
Prot viņš būvēt mēbeles
Un ēst tam patīk ar.

Paula Simona Spaiļe,
6. klases skolniece

Novadpētniecības darbs „Braku” muzejā (17. turpinājums)

„Dāvelnītis”/ Rīgas iela 49

Skats uz „Dāvelnīša” sētu, 2022. gads.

Z. Saulītes foto Bijusī žāvētava ap 2010. gadu.

Foto no Picku ģimenes personīgā arhīva

Iebraucot Ērgļos no Rīgas puses, ceļa malā atrodas skaistas un sakoptas mājas – „Dāvelnītis” (Rīgas iela 49), kurās saimnieko Picku ģimene. Vēsturiski šī vieta piederēja Ērgļu muižai un bija avotaina, purvainā, tālāk atradās ezers Dāvelnītis. Otrpus ceļam, kur bija smilšains uzkalns, 1860. gadā zeme tika piešķirta Ērgļu pareizticīgo draudzei, pamazām te uzcēla ēku darbiniekiem, tad baznīcu, skolu, izveidoja kapsētu. Pārejot pāri ceļam Ērgļu-Rīga, kur atradās mitrā un purvainā zeme, bija labs avots, ko tautā iesauca par Jordānu, piedēvējot ūdenim brīnumainu spēku, tīrību un skaidrību. Ūdeni izmantoja gan baznīcas vajadzībām, gan arī vietējie iedzīvotāji.

Savukārt pēc pasaules ģeogrāfiskajām vietām un to raksturojuma – Jordāna ir upe Izraēlā, tek no Galilejas jūras uz Nāves jūru. Pēc Bībeles sižeta tieši Jordānā upē tika kristīts Jēzus Kristus. Pareizticīgo liturģijā kristības ūdeni dēvē par jordānu.

Otrā pasaules kara laikā, 1944. gadā, izpostīja gan Ērgļus, gan arī baznīcu un tās apkārtni. Pamazām ciemats tika sakopts un atjaunots. Ļeņina ielā 2 (tagad Rīgas ielā 47) tika izveidots viens no Ērgļu patērētāju biedrības sagādes iepirkšanas punktiem. Tika uzcelta paliela ēka, kurai vienā pusē bija žāvētava, otrā atradās iekārtas kāpostu skābēšanai. Kāpostus atveda no apkārtnējiem kolhoziem vai padomju saimniecībām, tālāk notika to apstrāde un skābēšana. Gatavo produkciju nogādāja uz patērētāju biedrības ēdnīcām un veikaliem. Netālu no žāvētavas atradās neliela ēka – koka šķūnis (tagad Rīgas iela 45), kurā pieņēma dažādu dzīvnieku neģēvētas ādas. 1980. gadu otrā pusē pamazām šie patērētāju biedrības sagādes iepirkšanas punkti beidza pastāvēt.

Padomju saimniecība „Ērgļi”, rūpējoties par jauniešu spe-

ciālistiem, cēla tiem mājas un deva kredītu, kas bija jāatmaksā. Tā arī Picku ģimenei – Mārim un Elgai – bija iespēja tikt pie savas mītnes Ļeņina ielā 2a. Māju iesāka būvēt 1986. un pabeidza 1988. gadā, uzcēla arī kūti un malkas šķūni. Ienākot jaunajā dzīvesvieta, Mārim un Elgai jau ir divas meitas – Guna un Baiba – un dēls Andis. Elga ilgus gadus bija p/s „Ērgļi” grāmatvede ekonomiste un Māris – galvenais agronoms.

Ap jauno māju pamazām tika sakopta teritorija, kas bija purvainā un aizaugusi ar kokiem. Vīslielākā rūpe bija izgāzējuve, kas gan atradās tālāk no mājas, taču tika sakārtota, izmantojot gan traktor tehniku, gan roku darbu.

1990. gados Picku ģimene pievērsās piena lopkopībai – audzēja govus, kuras sākumā mitinājās kūtiņā pie mājas. Paplašinot ganāmpulku, 1994. gada vasarā lopu tika turēti „Andulēnu” bijušajā fermā. Negaisa laikā ēka nodega ar visām govīm. Tas ģimenei bija smags trieciens, likās, ka lopkopība „jāmet pie malas”, jo visu vienā brīdī bija atņēmis zibens spēriens. Tikai ilgstošā darbošanās lauksaimniecībā, kā arī apkārtējo cilvēku atbalsts deva spēku turpināt iesākt. Vēlāk izveidojās arī laba sadarbība ar Ērgļu arodividusskolas direktoru Andri Spaili, kurš 2000. gadā piedāvāja iznomāt skolas fermu, kurā atradās gan mācību iestādes govus, gan Picku ģimenes lopu (ap 40). Arī zemi varēja iznomāt. 2001. gadā tika izveidota zemnieku saimniecība „Dāvelnītis”. Sadarbojoties ar Andri Spaili, Elgai un Mārim bija iespēja piedalīties projektos, apmeklēt Dāniju, Holandi, Vāciju, lai gūtu vērtīgu pieredzi lauksaimniecībā, īpaši lopkopībā.

Ar laiku z/s „Dāvelnītis” tika palielināts lopu skaits, iegādāta moderna tehnika, arī atvieglots roku darbs. Pamazām tika iz-

pirkta Ērgļu arodividusskolas ferma, arī zeme. 2009. gadā Picku ģimene iegādājās Ērgļu patērētāju biedrības kādreizējo sagādes punktu. Ēka atradās netālu no mājas un, laika gaitā veicot remontdarbus, kļuva par darbnīcu. 2011. gadā tika veikta fermas rekonstrukcija – izbūvēts liels, plašs angārs, nomainīts jumts, atjaunota mēslu krātuve.

Picku ģimeni raksturo liela darba mīlestība, strādīgums, neatlaidība un uzņēmība. Arī bērni jau no mazotnes ir radināti darbam – gan meitas, gan dēls prot visus lauku darbus un zina, cik viegli vai grūti ir strādāt lauksaimniecībā. Brīžos, kad bija iespēja gūt pieredzi ārvalstīs, Elga un Māris droši atstāja saimniecību bērnu pārraudzībā, jo zināja, ka viss būs kārtībā.

Picku ģimene var lepoties ar savu kuplo dzimtu, jo prieku sagādā 8 mazbērni. Meita Guna ar ģimeni dzīvo Gulbenē, bet Baiba ar savējiem – Jelgavā, taču brīvdienās bieži ir Ērgļos. Andis ar ģimeni ir tepat – pie vecākiem. Kopīgi visi strādā z/s „Dāvelnītis”, kopj un rūpējas par lielo ganāmpulku, kurš ir pašu ataudzēts – gan slaucamās govus, gan arī gaļas liellopi, to skaits ir vairāki simti.

„Dāvelnīša” saimnieku darba tikums un paveiktais ir novērtēts gan Ērgļos, gan plašākā mērogā, vairākkārtīgi iegūstot konkursa „Sakoptākā sēta” un „Sējējs” laureāta titulu. Lai arī darbs prasa daudz laika un enerģijas, var tikai apbrīnot Elgu un Māri un viņu bērnus, kuri daudz domā par mājas apkārtni, tās labiekārtošanu, par košumdarzu daudzveidību, lai katru gadu tie būtu vēl skaistāki un krāšņāki un priecētu gan pašus, gan arī apkārtējos. Skaisti iekopto Picku ģimenes dārzu iecienījuši apmeklēt arī Ērgļu viesi.

„Ceļmalas”

„Ceļmalu” ēkas, 1930. gadu vidus.

„Ceļmalas”, 2022. gads.

Z. Saulītes foto

Braucot pa Piebalgas ielu Jumurdas virzienā, ceļa malā atrodas skaistas mājas „Ceļmalas”, kurās dzīvo Šmitu ģimene. Māju stāsts aizsākās 1920. gados, kad Sproģu ģimenei – Rūdolfs un Annai – iedalīja „Ceļmalu” zemi (17 ha). Tika iekopta teritorija, uzbūvēta dzīvojamā māja un saimniecības ēkas. Sproģu ģimenē uzauga divas meitas – Alīda un Marta.

Alīdu noskatīja Jānis Arnolds Šmits no kaimiņu mājām, 1939. gadā tika nosvinētas kāzas, jaunā sieva pārcēlās dzīvot uz „Sīlēniem” pie vīra vecākiem – Kārļa un Jūlijas Almas (dzim. Oltes) Šmitiem. Saimniecībā bija trīs ēkas – dzīvojamā māja, labības šķūnis un kūts. Jaunajā Šmitu ģimenē pasaulē nāca Anta, vēlāk Kārlis.

„Ceļmalās” turpināja saimniekot Rūdolfs un Anna Sproģi. Otrā pasaules kara laikā mājas maz cieta, vienīgi kūts nodega. Tā kā luterāņu draudzes baznīcu kara laikā izpostīja, tad no 1949. līdz 1950. gadam dievkalpojumi reizi mēnesī notika „Ceļmalu” mājās, kur istabai izņēma šķērssieni, tādējādi paplašinot telpu dievlūdzējiem.

1950. gadā „Ceļmalās” vienā no istabām izveidoja ceļa daļas kantori, kurā strādāja un dzīvoja ceļa meistars Jānis Vītoliņš. No rītiem te sanāca visi darbinieki, lai vienotos par veicamajiem darbiem. J. Vītoliņš bija krietns un strādīgs vīrs, kārtīgs un precīzs, liels mednieks.

Līdzās kantorim pārējās telpās dzīvoja Sproģu ģimene. „Ceļmalu” kūti tika kopts un audzēts zirgs – palīgs ceļu uzturēšanai kārtībā. Ceļinieku kantoris šajās mājās atradās līdz 1962. gadam,

kad Jānis Vītoliņš uzcēla sev jaunu māju.

Tragisks bija 1949. gads, kad pārrputuma dēļ izsūtīja Jāņa Arnolda un Alīdas Šmitu ģimeni un „Sīlēnu” veco saimnieku Kārli Šmitu (viņa sieva Jūlija Alma Šmite jau bija mirusi). Septiņus gadus Sibīrijas plašumi nu kļuva par viņu mājām. Svešumā ātri vien no dzīves aizgāja Kārlis Šmits, bet 1956. gadā piedzima Jāņa Arnolda un Alīdas jaunākā atvase – Juris. Šajā gadā viņi arī atgriezās Ērgļos. „Sīlēnu” mājās jau dzīvoja citi iemītnieki (pārējās ēkas bija izsaimniekotas), bet „Ceļmalās” viena istabiņa atradās Alīdai, Jānim Arnoldam un viņu trim bērniem. Sāpīgs bija 1960. gads, kad nomira mazais Jurītis, arī Alīda un Jānis Arnolds pamazām atstāja šo sauli. Vecākā meita Anta kļuva par medmāsu un ieprecējās Vestienā. Brālis Kārlis izskolējās par elektriķi, armijā apguva atomkara speciālista arodu, dienēja Rīgā, tad viņu pārsūtīja uz Sibīrijas kara apgabalu pie Novosibirskas, līdz 1967. gadā atgriezās Ērgļos un sāka strādāt par maiņas elektriķi telekomunikāciju mezglā jeb Vissavienības magistrālajā sakaru mezglā Nr.5 (ērgļēnieši to iesauca par „Ērgļu pazemi” jeb TUSMU (saīsinājums no krievu valodas: TUSM – tehnišķij uz el sojuznih magistraļej). Kārlis par elektriķi strādāja arī Ērgļu 7. lauku profesionālī tehniskajā skolā.

1960. gadu beigās „Ceļmalu” mājās tika veikti remontdarbi – nomainīts jumts, uzlabota ēkas ārējā fasāde. 1972. gadā Kārlis iepazīnās ar savu nākamo sievu Mārīti, apprecējās, un ģimenē piedzima Raivis, tad Ainis un Vairis.

1992. gadā vecākais dēls Raivis iepazīnās ar Lienīti Pundu-

ri un apprecējās. Jaunā ģimene sāka dzīvot „Sīlēnos” – nelielā mājīnā. Vecā dzīvojamā ēka jau bija nolietojusies, pāri palikušas vien krāsmatas. 1994. gadā Šmiti atguva dzimtas īpašumu – „Sīlēnos”. Māju paplašināja, izveidojot piebūvi. Šmitu ģimene sakuploja, pasaulē nāca viņu trīs bērni – Monta, Loreta un Artūrs.

Kārļa un Mārītes Šmitu vidējais dēls Ainis izskolojās un savu dzīvi nolēma saistīt ar Latvijas bruņotajiem spēkiem. Dzīvo un strādā Rīgā, taču brīvdienās parasti ir Ērgļos pie savējiem – „Ceļmalās”. Aiņa sieva Līga Reķe nāk no Vestienas puses, ģimenē uzaudzināti divi bērni – Rēzija un Rūdolfs. Šmitu jaunākais dēls Vairis dzīvo un strādā Ērgļos, ir divas meitas – Melānija un Evelīna. Laika gaitā kopā ar sievu Baibu Bruņenieci ir skaisti iekoptas mājas „Grīvas”.

Kārlim un Mārītei ir palaimējies, ka dēli ar savām ģimenēm tepat vien Ērgļos rosās, izpalīdzēs, ja vajadzēs. Šobrīd „Ceļmalu” mājās dzīvo Kārlis un Mārīte. Lai gan vidējais dēls Ainis darba dienās ir prom Rīgā, brīvdienās čakli darbojas „Ceļmalās”. Sieva Līga ir atgriezusies Ērgļos un strādā PII „Pienenīte” par vadītāju, viņa ir „Ceļmalu” labais gariņš, jo rūpējas par mājām, pagalma skaistumu un pievilcību. Brīvdienās ļoti palīgi ir arī meita Rēzija un dēls Rūdolfs.

Laika gaitā netālu no „Ceļmalu” mājām ir uzcelta pirtīņa, iekārtota atpūtas vieta. Te Šmitu dzimta sanāk kopā, te tiek svinēti svētki un ģimenes godi.

Materiālu apkopēja **Zinta Saulīte**, „Braku” muzeja vadītāja

Latvijas pirts diena “Meņģeļos”

10. septembrī jau devīto reizi “Meņģeļos” tika svinēta Latvijas pirts diena. Ideju par Latvijas pirts dienu ir ierosinājusi biedrība “Latvijas pirts”. Pirts dienas norises datums – katra septembra otrā sestdiena – nav izvēlēts nejauši. Kā galvenie argumenti par labu šim laikam ir kalpojuši tie, ka septembra kalendārs nav tik piesātināts ar citiem pasākumiem, vēl var pērties ar svaigi grieztajām zaļajām slotām. Rudens ir lauku labumu laiks. Pirtnieki, kuri vasarā kaut ko nav paspējuši paši, var sagādāt vēl ko no pirtsslotu sējējiem, tēju vācējām un biteniekkiem. Bērni ir uzsākuši skolas gaitas, un vecākiem iestāties neliels atelpas brīdis.

Lai gan šķiet, ka ideja Latvijas mērogā nav dziļi iesakņojusies, “Meņģeļos” katra gada otrajā septembra sestdienā tiek iekurināta dūmu pirtiņa. Pirts diena ir diena, kurā aicinām sanākt kopā pirts cienītājus. Aicinām gūt prieku un baudu pašiem, apmainīties ar pieredzi un

zināšanām, paplašināt pirts mīļotāju loku, piesaistot arvien jaunus interesentus.

Šajā dienā vienmēr tiek aicināts kāds pirtnieks, kurš varētu padalīties ar savām zināšanām. Šoreiz “Meņģeļos” viesojās pirtniece Līga Ende-Griķe no Gulbenes. Pirtniece dalījās pieredzē ar visdažādākajiem pirts stāstiem. Kopā ar viņu bija ieradusies masiere Natālija Markova, kura demonstrēja gan pašmasāžas elementus, gan arī pati veica masāžu. Pēc sarunas ar šīm specialistēm ikviens varēja izbaudīt “Meņģeļu” dūmu pirtiņas burvību.

Šajā dienā “Meņģeļos” tikās tie, kuriem pirtiņa un pirts gudrības ir sirdij tuvas. Paldies par sirsnību!

Ieva Vīlnīte,
Brāļu Jurjānu muzeja “Meņģeļi” vadītāja

Sausnējas bibliotēkas apmeklētāju ievēribai

Sākot ar oktobri, mainās bibliotēkas darba laiks. Tā būs atvērta katru darba dienu no plkst. 09.00 līdz 17.00. (agrāk otrdienās bibliotēka bija atvērta no plkst. 11.00 līdz 19.00, tāpat tas turpmāk mainīsies). Slēgta sestdienās un svētdienās un svētku dienās, kā arī mēneša otrajās trešdienās, kad notiek bibliotekāru semināri Madonā.

Inga Grote Sausnējas bibliotēkā

2022. gada 22. oktobrī plkst. 10.00

Ērgļu vidusskolas sporta zālē

galda spēļu turnīrs

NOVUSĀ

Sīkāka informācija – Aldis Jēkabsons,

tel. 26101152

2022. gada 23. oktobrī plkst. 10.00

Ērgļu vidusskolas sporta zālē

1. Ērgļu čempionāts

GALDA HOKEJĀ

Sīkāka informācija – Aldis Jēkabsons,

tel. 26101152

Makulatūras vākšana

ĒRĢĻU VIDUSSKOLĀ

17.10.2022.-21.10.2022.

Makulatūru pieņems:

Rīgas ielā 10, Ērgļos,

8:00-9:20

10:00-16:00

vai vienojoties par citu laiku Tel. Nr.28714840

15. oktobrī plkst. 17.00
Ērgļu saietā namā
dāmu deju kolektīvu
KONCERTS
"Dzērvenēs, dzērvenēs"

Dāmu deju grupa „Varbūt” ielūdz draugu kolektīvus uz tradicionālo pasākumu “Rudens lapkritī...”
Piedalās dziedošie Ērgļu bērni Ievas Vilnītes vadībā.
Saviesīgo daļu bagātina sporta deju kolektīva “Vizbulīte” dejotāji.

2022. gada 3. novembrī plkst. 18.00
Ērgļu saietā namā
spēlfilma “SUFLIERIS”
Biļetes cena – 3,00 eiro
Spiegu trilleris ar romantiskiem elementiem

Vēsturisks spiegu trilleris “Suflieris” (Igaunijas, Latvijas, Somijas un Lietuvas kopražojums) stāsta par militārā izlūkdienesta aģentu, kurš dzen pēdas noslēpumainam Padomju Savienības dubultaģentam Otrā pasaules kara priekšvakarā. Paralēli spriedzes pilnajam stāstam vijas arī skaistas mīlestības un smeldzīgu jūtu stīga.

Lomās: Kaspars Znotiņš, Priit Vöigemast, Agnese Budovska, Elmo Nüganen, Gatis Gāga, Dainis Sumiškis. Komponisti – Ēriks Ešenvalds un Richards Zaļupe (izcila kino mūzika!). Filma latviešu valodā ar subtitriem angļu valodā. Rež. M. Paju. Studija: Film Angels Studio, filmas garums 100 min.

Vecuma ierobežojums 12+. Filma būs piemērota arī vecāko klašu skolēniem (8.-12. klase).

Filma “Suflieris” ir uzņemta pandēmijas laikā un nonākusi pie latviešu skatītāja tikai gadu pēc pirmizrādes Igaunijā, taču starptautiskā situācija un Krievijas agresija, iebrūkot Ukrainā, to padara tikai vēl aktuālāku. Negrīmstot patētiskā patriotismā un neizdaiļojot vēstures faktus, tā runā par individuālo atbildību un katra personīgo izšķiršanos brīdī, kad jāpieņem lēmums.

12. oktobrī plkst. 19.00 - 20.15
ĒRGĻU SAIETA NAMĀ
Jean-Marie Machado “MAJAKKA”
(Francija/Brazīlija)
concerts

Koncertā piedalīsies: Jean-Marie MACHADO (Žans Marī Mašado) – klavieres, kompozīcijas un aranžējumi Jean-Charles RICHARD (Žans Šarls Rišards) – saksofons Vincent SEGAL (Vensāns Segals) – čells Ze Luis Nascimento – perkusijas

Koncertā piedalīsies: Jean-Marie MACHADO (Žans Marī Mašado) – klavieres, kompozīcijas un aranžējumi Jean-Charles RICHARD (Žans Šarls Rišards) – saksofons Vincent SEGAL (Vensāns Segals) – čells Ze Luis Nascimento – perkusijas
Krāsu bagātība, autorkompozīciju un meistarīgu improvizāciju fascinojošs apvienojums.
Alise Leklerka, Citizen Jazz (Alice Leclercq, Citizen Jazz) Žana Marī Mašado sacerētās kompozīcijas nepazīst robežas un tās veiksmīgi piemērojas dialogam ar citām kultūrām un izteiksmes līdzekļiem.
Viņa jaunākā albuma “MAJAKKA” nosaukums aizgūts no vārda somu valodā – BĀKA. Tajā apkopoti skaņdarbi, kuros autors iedvesmojies no kultūras mantojuma un savā ceļā sastaptajiem cilvēkiem. Fragmenti iz dzīves un mūzikas ir viņa ceļa rādītāji. Tie līdzīgi bākai palīdz orientēties...
Mašado stāsta, ka pirmo reizi dzīvē viņam radās vēlme atskatīties atpakaļ un no jauna noklausīties dažus viņa senāk tapušus albumus... “tā es ieraudzīju iezīmējamās krāsas, kas pakāpeniski kļuva par manējām, gaismu, kas uzstājīgi rādīja ceļu. Es sajutu nepieciešamību pieņemt kaut ko tādu, kas kļuvis man tuvs neatkarīgi no manas gribas.”

Tā nobrieda doma albumā “MAJAKKA” apkopot kompozīcijas, kuras piederēja vienai ģimenei un krāsu paletei, uzsverot tuvību ar brazīliešu mūziku un spāņu impresionistu ietekmi. Tās ir zīmes, kas pavada visu Žana Marī radošo ceļu.

Biļetes cena – 5 eiro
Biļetes var iegādāties “Biļešu paradīzē” un Ērgļu saietā namā

Koncertu organizē Madonas novads, Ērgļu saietā nams sadarbībā ar Francijas institūtu Latvijā.

Nākamais avīzes numurs iznāks novembra sākumā.
Informāciju lūdz iesniegt līdz 25. oktobrim uz epastu: ieva.duduma@madona.lv

20. oktobrī plkst. 10.00
Ērgļu saietā namā
Muzikālā leļļu teātra TIMS izrāde
CEĻOJUMS
Ieejas biļete – 3,00 eiro

Muzikālajā pasākā ir stāsts par kaķi, kurš nolēmis apceļot pasauli. Savā pirmajā ceļojumā kaķis nomaldās mežā, kurā viņš satiekas un iepazīstas ar iepriekš nezināmiem zvēriem un putniem. Ceļojuma laikā kaķim nākas piedzīvot gan prieku, gan vilšanos. Izrādes laikā visi notikumi tiek ieskandināti ar latviešu tautasdziesmām.
Izrādes ilgums – 40 min.

23. oktobrī pulksten 12
CIRKS

Biļetes cena: bērniem – 6 eiro, pieaugušajiem – 8 eiro.

MIRUŠIE:

Anna Čigona 89 gadi;
Juris Kurcalts 80 gadi;
Dace Jēkabsons 62 gadi;
Pēteris Adamovičs 88 gadi;
Ivars Olte 80 gadi.

